

Šestáci si „zakentili“

Promiňte mi, že jsem použil novotvar, ale měl vám přiblížit, jak se žáci 6. B popasovali s třídním turnajem v kentu.

Vše se konalo v pátek 30. září a soutěžilo pět dvojic. Systémem každý s každým v tabulce (hrálo se na 4 vítězné kenty) si po docela zamotaném průběhu mohly okřídlené *We Are The Champions* brouknout Zuzana Svárovská a Eliška Paurová, protože vyhráli 3 zápasy ze 4 a vzájemný zápas je katapultoval na 1. místo. Druhé skončily Nikol Hegrová a Bára Zdražilová, třetí pak Jirka Kratochvíl a Míla Nováček.

Doporučil jsem jak vítězům, tak i poraženým, aby ještě potrénovali (což se děje-viz *Vyryto do kůry*) i s poraženými Pepou, Ondrou, Honzou a Dominikem ze 6. B, protože v listopadu vyhlásíme Turnaj Smetanovin v kentu. (více jinde ve Smetanovinách).

Pravidla kentu v kostce

Hra zvaná kent se hraje s kartami na prší nebo na mariáš. Soutěží spolu dvě dvojice. Každému se rozdají čtyři karty a také se čtyři položí na stůl. Hráči mají možnost si vyměnit svoje karty za ty, které jsou na stole. Cílem hry je, aby jeden z dvojice nebo oba měli čtyři stejné karty, například čtyři stejné desítky. Když má jeden z dvojice čtyři stejné karty, ukáže nějaké znamení např. podrbání se na hlavě, znamením prsty. A když to druhý uvidí, vykřikne kent a dvojice má bod. **POZOR!!!** Nesmí se kopat pod stolem, vykřikovat nějaké zvuky. Pokud mají oba z dvojice kent, tak oba ukáží nějaké znamení a jeden z dvojice vykřikne doublekent (dabkent). **ROZDÁVÁNÍ:** jeden ze čtyřech rozdá karty a ten samý hráč se pak zeptá, jestli někdo chce ještě vyměnit karty, které byly na stole. Pokud ne, dají se nové karty a staré skončí na jiné hromádce. Když uvidí ta druhá dvojice jejich tajný znak, vykřikne stopkent a bod mají oni. A končí když má jedna dvojice čtyři vyhraná kola (nebo jiný počet, to podle pravidel) (*Milan Gregor, 6. B*)
Dodatek: Tři stejné karty na stole je spálený kent, karty se seberou.

Okénko pana Kameňáka

● Je tu jedinečná příležitost adoptovat si Řeka za 500 eur. Bude za Tebe dělat vše, na co nemá čas: Spát do jedenácti, chodit za Tebe na kávu, dodržovat odpolední siestu, večer vysedávat v hospodě či vinárně... Bude také za Tebe chodit na demonstrace a protestovat proti nízkému životnímu standardu. My jsme ho adoptovali a konečně máme po starostech - můžeme makat od rána do večera!

☺ Blondýna jde ke schránce. Podívá se do ní, zavře ji a jde zpátky do domu. Za chvíli k ní jde zase, podívá se do ní, zavře ji a jde zpátky. Opakuje to asi pětkrát. Sousedovi to už nedá, a tak se jí zeptá: „To asi čekáte nějaký dopis od dalekého přítele, že?“ Blondýna řekne: „Ále, chodím se tam koukat, protože na počítači mám napsáno, že v poště mám novou zprávu.“

● Brunetka, zrzka a blondýnka ztroskotaly na ostrově. Ze břehu je vidět na pevninu, ta je však dobrých 20 kilometrů daleko. Brunetka se rozhodne, že se pokusí přeplavat. Skočí do vody a plave, plave, až už nemůže a utopí se necelých 10 kilometrů od pevniny. Zrzka, když to vidí, dostane strach. Ale je jí jasné, že je to lepší zkusit než umřít hladu, a taky skočí do vody a plave. Je lepší než brunetka, ale i tak nevydrží a utopí se na patnáctém kilometru. Blondýnka si řekne: „Když to nevyšlo těm dvěma, já to určitě dokážu!“ Skočí do vody a plave - pět, deset, patnáct, devatenáct kilometrů od ostrova. Ale pak se zastaví a zoufale vrtí hlavou: „Ne, dál už to nejde, jsem hrozně unavená... Radši poplavu zpátky a zkusím to ještě jednou!“

● Blondýna přijde v Německu do obchodu a říká: "Chtěla bych dvě baterie."

Prodáváčka se jí ptá: "Wie bitte?"

Blondýna odpoví: "Nabité, ty tele."

● Paní učitelka vysvětluje třídě: "Říkáme, že kráva se otelila, kočka okotila. Řekne někdo další příklad?" Pepík se hlásí: "Prosím, žralok se ožral!"

● Manželé s tchyní si prohlížejí hrad. Dojdou ke hradní studni a průvodce říká: „Ta studna je hluboká 50 metrů a říká se, že kdo do ní hodí minci a něco si přeje, tak se mu to splní.“ „Chlápek tam hodí korunu, tchyně se nahne za ní a přepadne dolů. Chlápek se otočí na průvodce a povídá: „Safra, že to jde ale rychle, co?!“

Vyryto do kůry aneb Dobrých zpráv je málo...

- Kdo si hraje, nezlobí, a tak mě velmi těší, že šestáci, konkrétně 6. B, si začali o přestávkách dávat partičky kentu místo aby se honili s kružítkem v ruce a loupali bužírku z lavic. Všechno jednou končí, a tak až i kентpauly pomínou, budou si muset najít jinou zábavu podobných kvalit, nebo nastoupí ruka zákona.
- Jirka Kratochvíl dne 10. října.2011 dostal z fyziky dvojku, je to nevídaný objev. Všechny z 6.B to zaujalo, to byl asi Krátí nejlepší den. Pana učitele to překvapilo, dostal pochvalu, sice ne písemně do zákovské, ale ústně, to stačí. Ale Krátu to nezaujalo, tak 6.B se radovala zbytečně a Krát'a zase v lavici usnul. (*Milan Gregor*)
- Adaptační kurs ve Zderazi 12. – 15. 9. 2011 se povedl. Zásluhou pracovníků Renospondu, zásluhou šestáků a také doufám zásluhou učitelů. Pokud někdy ještě někým s 6. A i 6. B pojedeme, slibujeme, že to rozhodně menší „mazec“ nebude. :-D
- Zásluhou p. uč. Drobné (ona byla tím hnacím motorem, který motivoval všechny děti zaregistrovat se) se naše škola zúčastnila logické olympiády. Výsledky ještě nejsou známe, „vyloupnou“ se na internetu 25. října, ale už nyní je jasné, že 32300 účastníků (republikově) je historicky nejvíc. Z toho máme radost my, p. uč. Drobná a radostí do třetího patra by měla skákat i MENSA, spolek sdružující (celosvětově) nadprůměrně inteligentní lidi bez rozdílu rasy, vyznání atd. MENSA vznikla už v roce 1946 v Oxfordu. A kdo víte, že OX je mj. vůl a FORD znamená brod, pak se trochu podíváte (ne)logické (ne)souvislosti.

Historie skoro duchařská aneb Záhada foťáku CANON

Máme ve škole foťák značky CANON, který fotí dobře. Má sice jen 4 megapixely, ale na pořízení slušných snímků to bohatě stačí, stejně do Smetanovin všechny snímky zmenšuji. Tenhle foťák mi přichystal dvě záhadná překvapení, protože vždy fotil bezchybně (někdy jsou fotky v pohybu rozostřené, někdy jsou tmavší, jenže to je logické a vysvětlitelné) a pouze 2x vyfotil něco, co ani já nedokážu úplně pochopit.

Před dvěma roky jsme jeli s tehdejší 7. B na Lipnici. Spali jsme na hradě a vyprávěli si o místní černé postavě, která se tam zjevuje. Pořídil jsem potom snímek s několika lidmi, nic výjimečného. Ve škole jsem potom zjistil, že na jednom snímku má Bára Novotná na čele šedou šmouhu, jak když před ní něco letí. Nebyl to odlesk, nebyl to stín, prostě jak když něco naruší pozadí. Leželo mi to v hlavě, nic dál s tím ale nešlo dělat, vysvětlil jsem si to jako neznámou náhodu a čas to odnes. Až do adaptáku ve Zderazi. Tam jsem o tom vyprávěl šestákům a přišla řeč i na ten snímek. Divili se a asi mi příliš nevěřili, že takový snímek vznikl, jenže když se ve středu schylovalo ke stezce odvahy, kluci údajně v lese (nevím proč, sami se tím vystrašili nejvíc) vyvolávali duchy.

Pak nastala akce, kdy dokonce někteří kluci nešli ani po dvou, prostě to zabalili, jediný, kdo šel sám samotinký, byl Jakub Kaňovský zvaný Káňa. Ten cestou nahoru zdravil všechna strašidla a snad si i pískal, aby zakryl jisté rozrušení, ale šel. A úplně nahore, šlo se totiž do kopce, jsem ho vyfotil. A ejhle... ve škole jsem na fotce našel sice Káňu, jak kráčí s rukama v kapsách, ale taky u jeho nohou sice drobnou, ale evidentní šedou kouli, která opět nebyla odleskem, stínem ani ničím jiným. Ale byla tam a podobala se té šedé křivce u Báry, jen nebyla v pohybu.

Co to tedy je? Proč foťák udělal „kaz“ jen a pouze v těchto dvou případech? Má to souvislost? Obě fotky na vyžádání ukážu a můžete si lámat hlavu i vy.

Kdo tedy vyřeší záhadu foťáku CANON, ten bude „kanón“!!!

(nejlepší vysvětlení by bylo to, že CANON je šprýmař a tropí si žerty)

Nebojím se,
v kapse mám
pětačtyřicítka.
Bát by se měli
spíš ti duchové.

Na adaptačním kurzu se ukázal u Kubu Kaňovského z 6. A zvláštní objev, vypadá to jako malinký duch. Chudák Kuba, ten se ale nemá, tak takové strašidelné to bylo před stezkou odvahy. To máte teda štěstí, že jste tam nebyli. (*Milan Gregor*)

